

prigodek v „Štajerca“ dati. Ogledati si hočemo sicer ta dva človeka bolj natanko. Ker do Micke si res tega mislil ne bi, da bi ona kedaj z možkim seveda z ledičnim govorila, ker je ena izmed prvih Marijinih hčerke in ona je sicer videti, da je na ves moški spol huda in da zakaj niso same ženske na svetu, zakaj so nepotrebni moški! In iz njenega obraza je bilo videti da še se hnduje, za kaj da Bog ni samo Eve ustvaril, zakaj se je trebalo Adama. Ah glejte jo, le zdaj se je Micka sprevidla, da je tudi zraven takšnih dobro biti, kateri hlače in gata nosijo. Ta krojač je sicer neki F. H., blagajnik „Mlade zveze“, pa izobraževalnega društva, kateri je bil taisti dan kot krojač najet pri nekem posestniku na Kukavi A. L. Ker pa se je Micki predolgo zdelo, da F. ni, šla si je ta Marijina hčerka sama po njega, ga odgnala v svojo podzemeljsko jamo, v klet. Seveda nista celo popoldan prišla iz te jame in celega popoldne ni bilo drugega vun slišati kak dvakrat bum-bum. Takrat sta gotovo enega frišnega na pipo devala; seveda se je to v tednu dvakrat godilo. Takšne so naše hčerke Marijine; prej se roti ter pravi, da ga ni mati rodila ne zemlja nosila. Seveda dokler jo nikdo ne mara; kak hitro pa se ji kateri nasmehne, potem pa se nje obraniti ne more. Seveda mi Lovrenčani njima tega veselja nismo nevošljivi, še veselimo se, ter nameravamo kdaj bode ta gostija naročiti 15. stotov smodnika ter največje topiče, kateri še so zdaj v delu, ker takrat se mora veseliti ves svet od jadranskega do severnega ledenega morja. Moje želje pa so take zraven: Gospod urednik, da prej gotovo moji lasje na staro mesto ne pridejo, dokler vi tega v „Štajercu“ ne ponatisnete, ker tudi jaz nameravam iti na gostijo. Kampagres.

Iz okraja Sv. Lenart slov. gor. V zadnji številki je „Štajerc“ poročal o nesramnem škandalu, ki se je končal pred mariborsko okrajno sodnijo. Cela vrsta klerikalnih svinjarjev je bilo v večmesečno ječo obsojenih, ker so med seboj slabše ravnali kakor psi. Človeku se to naravnost gnusi in kmetje v celem okraju kimajo z glavami in pravijo: da so slovenski klerikalni pristaihi taki svinjarji, to bi pač nikdar ne verjeli!... Najhujši svinjar Breznik je bil tudi eden najhujših nasprotnikov nemške šole. Z vsemi močmi je delal ta v nedoletne fante za ljubljene poštenjakoviči proti nemški šoli. V večmesečno ječo obsojeni svinjar Breznik je stric tavnika slovenske posojilnice Krambergerja. Seveda je ta Kramberger tudi zagriženi prvak, čeprav menda nima stricovih čednih navad. Na vsak način bi priporočali temu Krambergerju, da naj se raje bolj za svojega strica briga, nego za politiko in protinemško hujskarijo... Nemška šola je prvakom in njih priganjačem trn v peti. Ti ljudje naj bi napravili veleslovensko, srbofilsko šolo, v kateri naj bi Breznik podučeval. Vse kar je prav, ali kmetje iz šentlenartskega okraja se sramujemo čez te klerikalne svinjarje, ki so nam hoteli nauke dati. Fej, fej, fej! Vsaka stvar ima svoj konec in nasprotniki „Štajerca“ prihajajo vedno k najslabšemu koncu!

Dramlje. Našemu župniku Ogrizeku je že dolg čas, ker že dolgo ni bil v „Štajercu“ imenovan. Kakor navadno vsako nedeljo, tako je tudi dne 7. decembra zbobnal pridigo od vseh retrov skupaj nanošeno. Posebno ga je pičilo, ko si dragi „Štajerc“ nekaj Mohorjane pokrtačil, namreč je iz prižnice godrnjal — to je v „Štajercu“ pisano! Radoveden sem, kako on dobi „Štajerca“ v roke že v soboto? Naročen na njega ja ni? Saj pravi, da ga je greh brati. Mogoče da vtakne svoj debeli od alkohola plavi nos že opoldan na pošti v reči, ki ga nič ne brigajo. Ni čudno, da je večkrat iz pošte prineseni „Štajerc“ ves masten, ker si Ogrizek nima časa od pečenke mastnih rok obrisati... Pletovarčan.

Dobrna — Neuhaus. Dragi „Štajerc“, namanim ti, kako se zdaj na Dobrni godi. Tako tudijo in jokajo tisti člani bralnega društva, kateri so za izginjenega tička dobro stali pri slovenskih posojilnicah na Dobrni, v Žalcu, Celju, Ljubljani, Vojniku, Vitanju itd. Ta je bil mojster vseh slovenskih narodnjakov, on jih je naučil bitanje moliti in politiko uganjati! Ta gospod je namreč Matevž Pirtovšek, nekdanji topliški vrtnar in poznejši krčmar ter trgovec in

barantač za živino, sadjem ter bogve kaj še vse. Vsi so ga radi imeli. Dokler je bil vrtnar, delal se je za močnega Nemca. Potem je začel s krčmo in da bi dobil več gostov, obrnil se je po vetru in se dal v slovensko bralno društvo vpisati. Seveda so vsi narodnjaki potem k njemu vrel in ga hvalili na vse pretege. On pa je delal na vse pretege dolgove in narodnjakarji so mu pri vseh slovenskih posojilnicah dobro stali... Zdaj pa je moža zmanjkalo in z njim tudi nekih 140.000 kron... Kje si, veliki Slovenec Pirtovšek? Kje cvetijo zdaj tvoje rožice? Žalujoci zaostali na Dobrni jokajo debele solze za tabo in stiskajo prazno možnjo na otožno srce. Pirtovšek, Pirtovšek, kaj si storil... *

Iz Amerike. * America Lincoln Ills. *) Kaj ne, brat urednik, da imate tudi zame nekaj kubičnih pelcev prostora, to se pravi, ne zame, ampak za moj dopis, ker jaz ne morem iti v preljubljeni mi Ptuj. Ptuj je res lepo mesto in ima mnogo lepih prebivalcev (pomislite n. pr. le štajerske holke!), toda meni je Lincoln Illinois vse eno bolj všeč, posebno letos, ko imamo tako krasno jesen, kot že davno ne. Kako lepo je n. pr. po nedeljah sprehajati na lov po tihem gozdu, po šumečem suhem listju, stokrat lepši, kakor po hrupnih in obširnih ulicah, ko mora človek se neprestano paziti, da ga kakšni voz ali avtomobil ne povozi, ki se dosti ne brigajo za delavca. Le verjemite, da tudi „obljubljena dežela“ ima svoje prijetnosti... Delamo še tu dosti stalno, a vendar nam pa tu in tam med tednom dovolijo malo počitka; no pa za nas mlade fante, vzamemo vsak svojo puško in hajd na lov; dostikrat se pripeti da pridemo domov brez živali in vrh tega še lačni, a vendar nas pa včasih razveseli, da zagledamo kakšnega zajca; potem pa sprožimo naše petelince bing—bing pok, tako da mora uboga živalca pasti. Ne gremo pa nikdar na lov brez pijače, če nimamo prave sreče na živali, potem pa vzamemo vsak en požirek, tako da vidimo dva zajca iz ednega. Delo se tukaj dobi, a vendar jih mora večinoma čakati po par tednov, posebno novo došli, ko morajo kaj začeti delati. Slovenskih podpornih društev imamo tukaj dve; želeli bi bilo, da bi ustanovili še eno društvo in sicer „Čitalnico“. Rojakov, ki radi čitajo lepe knjige, je tu precejšno število; v naši pet do šest trajajoči zimi bi si lahko z ustanovitvijo „Čitalnice“ priskrbeli najlepšo zabavo in razvedrilo po napornem delu in to z malimi sredstvi. Le pomislite: ko tuli burja okoli hišnih voglov in se komaj strehe malo vidijo iz snega, pridem od dela in zasadem častno mesto ob gorki peči, pred-se kozarec vina ali kar že, pa knjigo ali „Štajerca“ v roke, ter od časa do časa prezirljivo pogledam tje v beli, obširni svet in srečen ter zadovoljen sem tako, kot čifut v Abrahamovem naročju ali pa pravoverni Moslemin v devetih nebesih. Kadar pa mi taka zabava ne bode več ugajala, tedaj bode z menoj pri kraju in storil bodem, kakor tisti Mohamedanec: obesil se bodem — namreč na vrat kake lepe holke! Najbrž pa bo takrat še parkrat skopnel tisti sneg, ki ga sv. Petra tvornica gori pod mrzlo luno ni zgotovila. Posebno letos so baje goriz z delom zaostali, ker imata glavna superintendenta Peter in Elija to-

* Radovoljno objavimo ta dopis; naši pristaihi so pač tudi v Ameriki dobre volje. Prav imajo! Amerikanci, širite „Štajerca“.

liko opraviti z nagajivimi zrakoplovci, ki vedno silijo v višave, kamor so nekdaj smeli le naturalizovani nebeški državljani in k večjem še kaka lepa mlada, gorska vila... Glej ga gronšek, kam sem zašel, kmalo ne bi znal nazaj, kakor Wellman s svojim zrakoplovom. Upam pa, da mi oprostite, ker to je čisto naravno, da mi ubogi trpini, ki se v globočini zemlje prerivamo sem in tje, hrepenimo navzgor na jasni in čisti zrak v solčne višave. Če pa sem že malo preveč napisal, se hočem pa odslej poboljšati, da vam želim obilo naročnikov za nam velepotrebnega „Štajerca“ in koledarja in najboljši uspeh. Končno pozdravljam vse rojake in rojakinje po širni Avstriji! John Debelak.

Kuga na gobcih in parkljih govede.

➔ Pozor kmetje! ➔

Ta nevarna živinska bolezen se je pojavila na Štajerskem in grozi naši živinoreji. Najstrožje odredbe so tukaj potrebne. Doslej se je bolezen razširila v okrajih Deutsch-Landsberg, Gradec, Leibnitz in Voitsberg. V zmislu tozadevnih postav izdalo je e. k. namestništvo sledeče odredbe do preklica:

1. Sodnijski okraj Gradec, mesto Gradec, politični okraj Deutsch-Landsberg, Leibnitz in Voitsberg, nadalje sodnijska okraja Kirchbach in Cmurek izjavijo se kot okuženi. Vled tega se tam prepove promet živali s parklji t. j. govede, ovce, koze, svinje v živem stanju. Prepovedan je torej dovoz in izvoz teh živali v in iz teh okrajev. Skozi te okraje se sme živali le v zmislu postavnih določil po železnici peljati, brez „umladanja“.

2. Zlasti je prepovedano: a) obdržanje živinskih sejmov (živinskih razstav, premiranj itd.); b) nakup za kupčijo in eksport določenih živali po potovanju od vasi do vasi in od posestva do posestva; c) priganjanje govede čez večje pokrajine in malih živali (telet, koz, ovc, svinj) sploh; d) svinje, mačke, pse in perutnino se ne sme na javnih cestah in prostorih okoli letati pustiti; e) ne sme se živali skupno pri studencih, potokih, bajerjih napajati; f) osebe, ki pridejo v svojem opravilu s takimi živali v dotiko, ne smejo na posestva, kjer se nahajajo živali s parklji; g) okrajne oblasti dovolijo lahko primerne izjeme.

3. Železniške oblasti morajo vozove, ki prihajajo iz teh pokrajin, označiti kot „okužene“.

4. V celi štajerski deželi se morajo predmeti, ki se jih rabi pri prevažanju živine (rampe, prostori za nalaganje živine, mostovi, stopnice itd.) po vsakokratni rabi čistiti in desinficirati. To desinfekcijo se mora vedno takoj po rabi s svežim apnenim mlekom (20% apna to je 1 kila na 5 litrov vode) izvršiti. Istotako gnoj, stelja, smeti.

5. Prestopki teh določil se v zmislu postave kaznujejo!

D o s t a v e k: Cela spodnja in srednja Štajerska je okužena! M. dr. se je tudi za okrajna glavarstva in mestne urade Radgona, Maribor, Ptuj, Celje, Ljutomer, Konjice,

Tolstojeva smrt.

V zadnji številki smo poročali, da je umrl največji ruski pisatelj grof Lev Tolstoj. Prinesli smo tudi njegovo sliko in ga pokazali kot kmetovalca, ki na polju orje. Tolstoj bil je velikanski učenjak, ki je krščanstvo le iz stališča ljubezni tolmačil. Svoje spise in dobiček, ki bi se napravil iz njih, zapustil je Tolstoj ruskemu ljudstvu. Naša slika kaže na levi strani grofico Tolstoj, ženo pokojnega modrijana. V sredi vidimo komteso Aleksandro, katero je pokojnik najbolj ljubil in kateri je glasom testamenta tudi vse spise podelil. Na desni strani pa vidimo zdravnika

Gräfin Tolstoj Komtesse Alexandra Tschertkoff

Čertkofa, ki je bil vedni zdravnik in spremljevalec grofa Tolstoj. Bržkone se bode o tej zadevi še pred rusko sodnijo govorilo.